

satte til meget forskellige Arealer. Thi Rentekammeret bemærker i Forestillingen til Resolutionen af 1726, at det slet ikke kan ses af den første Kommissions Betænkning af 25. November 1720, om der ved Kommissionens Foranstaltning har fundet en selvstændig Opmaaling i Td. Land Sted af de paagældende Fæstejorder. Og Kammeret er endog nærmest tilbøjligt til at antage, at der ikke har fundet nogen saadan Opmaaling Sted, da Kommissionen nemlig efter Kammerets Formening havde lagt »Bornholms Lands gamle Matricul 1671« til Grund for sin Taksation af Udmarken, og denne Matrikul var »ikke reignet efter Jord eller Aalen-Maal paa Jord, men aleene efter Landgilde Species udregnet«. Dernæst er det under alle Omstændigheder givet, at da den nævnte »Efterkommission« udførte det Hverv at »regulere« den tidligere Taksation af Jorden, fulgte Kommissionen ikke nogen egentlig og ensartet Opmaaling af Jorderne i Tdr. Land, men ansatte Jorderne i »takserede Arealer«, altsaa af indbyrdes forskellig Størrelse, jvfr. ovenfor. Efterkommissionens Arbejde (hvis Beskrivelse følger som Bilag til Resolutionen af 1726 og) hvis Resultat var, at den samlede Afgift paa Grund af Formindskelsen i de takserede Arealer nedsattes med 116 Tdr. 1 $\frac{1}{4}$ Skp. Havre og 21 Lpd. 1 $\frac{1}{4}$ Pd. Smør, bestod nemlig ikke blot deri, at Loddernes Ansættelse forandredes fra Sædsjord til Kløvgang — hvilket jo havde maattet være Tilfældet, dersom der havde været Tale om en Opmaaling i Td. Land og en derefter stedfunden Henføring af Jorderne under de 2 Bonitetsklasser. Nej, Afgiften af den laveste Klasse Jord, altsaa Kløvgangsjord, nedsattes lige saa vel som Afgiften af Sædsjord, og Nedsættelserne begrundedes ikke ved, at der var indløbet Fejl i en tidligere Opmaaling i Tdr. Land af Jorderne, men derved, at der paa Grund af Loddernes Beskaffenhed ikke kunne svare saa høj Afgift af dem, som i den tidligere Jordebog indført. Fremdeles viser Specifikationens ogsaa, at netop Størrelsen af Arealet i flere Tilfælde er forandret ved Omsætning fra Sædsjord til Kløvgang eller omvendt. Saaledes er for

Hans Jensen	i Ipsker	Sogn 2 Skp. Sædsjord omskrevet til 1 Td. Kløvgang				
Hans Nielsen	- —	— 4 — — —			- 1 — —	
Jens Knudsen	- Aaker	— 2 Tdr. Kløvgang			- 1 — —	Sædsjord
Hans Nielsen	- Vestermarie	— 2 — — —			- 1 — —	
Weidick Haagensen	- Olsker	— 4 — — —			- 1 — —	

Særlig dette sidste er jo et Udtryk for, at man overhovedet har fulgt den Fremgangsmaade at bortfæste Jorderne i de ovennævnte »takserede Arealer«.

Af Rentekammerets Forestilling til Resolution af 1726 fremgaar det endelig paa et andet Punkt direkte, at Regeringen har billiget den nævnte Fremgangsmaade at bortfæste Jorderne i takserede Arealer. I sin Omtale af de tidligere Pengeafgitters Konvertering til Naturalydelse, indstiller Kammeret nemlig til Kongen, at der svares 6 Skp. Havre pr. Td. Sædsjord, 2 Pd. Smør pr. Td. Kløvgang, men derefter 4 Pd. Smør pr. Td. Land Skov. Modsætningen imellem Skovene, der opmaales i Td. Land, og Udmarkerne, hvor dette ikke er Tilfældet, synes ikke at kunne være udtrykt skarpere.

Ifølge ovenstaaende maa det antages, at saavel Rentekammeret som de lokale Myndigheder, der til en Begyndelse vare klare over den paapegede Modsætning imellem Begreberne Td. Sædsjord eller Td. Kløvgang paa den ene Side og Td. Land Skov eller anden Jord paa den anden Side, senere hen have tabt dette Forhold af Syne. Under en modsat Forudsætning vilde der formentlig ikke være blevet Spørgsmaal om Paaligning af Tillægsafgift i det almindelige Omfang, som nu fandt Sted. I denne Henseende maa det nemlig ogsaa fremhæves, at den kgl. Resolution af 28. Juli 1739 (paa tilsvarende Maade som Rentekammerordre af 30. Juni 1781 angaaende Gadegaards-